

Kde bolo, tam bolo...

TÉMA | Migračná kríza pripomína rozprávku. Ibaže so zlým koncom.

Kde bolo, tam bolo, bol raz jeden úžasný kontinent, ktorý sa volal Európa. Žili v nej relatívne šťastní a spokojní obyvatelia, ktorí budovali svoje štáty na základoch tradícií, obyčajov a tiež kultúrneho dedičstva. Mnoho rokov sa im to pomerne úspešne darilo.

Až jedného dňa prišiel zvrät. Bohužiaľ, nie k lepšiemu. Po tom, čo sa Spojené štáty americké za každú cenu rozhodli exportovať demokraciu do krajín, v ktorých bol hlavným náboženstvom islam, prepuklo doslova peklo.

USA však svoju misiu takpovediac iba rozbehli, ale nezostali až do konca. Odtiahli preč. Umelým zásahom nechali moslimské krajiny napospas kmeňom a skupinám, ktoré rovnako ako obyvatelia týchto krajín nechápali, nechápu a zrejme ani nebudú chápať slovo demokracia a jeho základné princípy. Nemajú s ním totiž žiadnu historickú skúsenosť. A čuduj sa svete, moslimský svet sa dal do pohybu. Najprv malými člmi, potom loďami, najprv

v stovkách, potom v tisícoch až desaťtisícoch odídenci prekračovali moria, rieky, polia a hranice. Čo ich sem hnalo? Vidina poväčšine lepšieho života v Európe. A čuduj sa svete, vládcovia Európy zostali v nemom úžase. Namiesto rozhodnej ochrany svojich obyvateľov, kultúry a ekonomiky sa len nemo prizerali na tisíce migrantov tiahnucich do Európy. A pritom už takmer päť rokov dostávali informácie z tajných služieb či od veľvyslancov, že sa na náš kontinent valí vlna migrantov.

Niektorí európski štátnici boli až takí zmätení, že si pomýlili svetové strany a vôbec nepochopili, kde je sever. Dokonca niektorí z nich priam vyzvali migrantov, aby prišli k nám do Európy s tým, že my sa o nich postaráme. Veď napokon máme z čoho. Aspoň oni si to určite myslia. Ale čo my ostatní?

Nezostalo to však bez následkov. Podaktorí vládcovia po vyslovení svojich názorov zostali prekvapení, že pozvanie migrantov vyvolalo vlny nevole u väčšiny občanov v ich krajinách. A zasa sa

Imrich Béreš

predseda Predstavenstva
Prvej stavebnej sporiteľne

“

**Stojíme pred
dilemou: Nechať
zničiť svoju
kultúru, tradície,
zvyky, mentalitu
a vieru v spoločnú
Európu?**

niet čomu čudovať. Veď napokon, nemáme svojich problémov dosť? Nízky hospodársky rast, vysokú nezamestnanosť mladých ľudí, prestarnuté obyvateľstvo a negatívny trend demografickej krivky, zlyhanie multikultúry a doposiaľ nevládnutý vlastný problém národnostnej menšiny – Rómov. A toto nie je iba slovenská realita. Väčšina týchto problémov sa týka mnohých európskych krajín.

Najpodstatnejší dôsledok migračnej krízy je: Európania postupne prichádzajú o jednu z najväčších výhod a prínosov spoločného života v únii – Schengen. Európa teraz stojí pred historickou dilemou. Nechať postupne zničiť svoju kultúru, tradície, zvyky, mentalitu a vo veľkej časti aj vieru v spoločnú Európu? Alebo sa zachovať ako dobrý a zodpovedný panovník, ktorému záleží na šťastí a kvalite života svojich obyvateľov? Táto „rozprávka“ sa začala tradične, ako ostatné, slovami „kde bolo, tam bolo“. Lenže zrejme nebude mať príliš šťastný koniec. Vlastne, dobre už bolo.